

свършыка на врѣмято, което ся опрѣдѣлява за съпротивленіе на рѣшеніето върху когото е станало.[**]

Членъ 101) Горѣказаннитѣ 121 дни срокъ е за онія, които живѣять по Румелия и Анадолъ въ Царското правителство, по островитѣ на Срѣдиземното море, по областитѣ на Дамаскъ, Египетъ и западнѣй Трабулусъ, а за онія които живѣять по Хеджязъ, Аракъ, Аравійскитѣ острови, Суданъ и за онія които ся намиратъ по всичкитѣ иностранны Европейскы, съседни на Царското правителство държави, опрѣдѣлява ся срокъ 180 дена; за онія които ся намиратъ пакъ въ иностранны държави, като въ севѣрнитѣ и западнитѣ крайбрѣжія на Африкѣ и по ближнитѣ имъ острове, 240 дена, и за онія пакъ, които живѣять на далечъ отъ мисътъ Добра-Надѣжда, по Африка, Азія, Америка и по другитѣ далечни градове, опрѣдѣлява ся срокъ 360 дена.

Членъ 102). Когато стане рѣшеніе, върху прѣсправенъ нѣкой записъ, или когато единъ отъ двамата има записъ, по когото може да ся даде рѣшеніе, па ся отсѣди противника, по причинѣ че го е прокрилъ, този срокъ ся чете отъ деньтъ, когато противника исповѣда и потвърди това, или отъ деньтъ, когато ся сѣдятъ, па ся докаже и покрѣтитъ записъ ся върне на притѣжателя му, или пакъ отъ деньтъ, когато по нѣкой начинъ, записъ падне въ рѣцѣтъ му; до толкова обаче, че въ деньтъ когато записъ му падне на рѣцѣтъ, длѣженъ е да го докаже писменно.

Членъ 103). Срокътъ за оногова, който е отсѣденъ да стане истинафъ, спира ся само когато умрѣ, а остатока му ся счита отъ деньтъ, когато ся поднесе рѣше-

---

[**] За истинафъ, който ще става за испаднованіе, опрѣдѣлятъ ся само петнадесатъ дни срокъ. Онзи който ще прави истинафа, ако бы да живѣе на далечно нѣкое мѣсто отъ сѣдилището, което е дадо рѣшеніето, за всѣки единъ конакъ, прилага му ея още по единъ день срокъ.